

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az Ifj. Dr. Kiss István ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt OMMF alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított és a Debreceni Munkaügyi Bíróság 2.M.343/2010/2. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Debreceni Munkaügyi Bíróság 2.M.343/2010/2. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 30.000 (Harmincezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 52.500 (Ötvenkettőezer-ötszáz) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Munkaügyi Bíróság 2.M.343/2010/2. számú jogerős ítéletével a felperes keresetének helyt adva az alperes ... számú munkaügyi bírság megfizetésére vonatkozó másodfokú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

Az irányadó tényállás szerint az alperes Észak-alföldi Munkaügyi Felügyelősége a felperes által üzemeltetett K. K. elnevezésű vendéglátóipari egységben 2009. szeptember 12-én tartott munkaügyi ellenőrzést követően, a saját hatáskörben módosított és kiegészített MÜ-7584/11/2009-6209. számú határozatával 50.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest. Ezen túlmenően arra kötelezte, hogy a munkavállalók munkaidejével kapcsolatos adatokat a valóságnak megfelelően naprakészen tartsa nyilván.

A határozat indoklása szerint az ellenőrzéskor A. É. és D. S. alkalmi munkavállalóként dolgoztak pultos munkakörben, a hetente

egy ízben, pénteken nyitva tartó egységben. A hatóság megállapította, hogy a felperes elmulasztotta a munkavállalók munkaidejének nyilvántartására vonatkozó kötelezettsége teljesítését, mert az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (Alk.tv.) 11. § (1) bekezdés a) pontja szerint az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 140/A. §-ában előírtakat az alkalmi munkavállalók foglalkoztatása esetén is alkalmazni kell. A határozat szerint a munkáltató és munkavállaló aláírásával igazolt, a készletnyilvántartó lapon rögzített, és a forgalmazott árukészlet átvételének és átadásának pontos idejét jelző időpontok a munkaidő nyilvántartásra vonatkozó törvényi követelményeket nem elégítették ki.

Az elsőfokú közigazgatási határozat ellen benyújtott fellebbezésében a felperes előadta, hogy az általa működtetett K. K. csak heti egy alkalommal üzemel, ezért állandó munkaerőt nem foglalkoztat. Álláspontja szerint a munkavállalók adatainak, az AM könyvek sorszámainak, a lerótt közteherjegy értékének, a nettó kifizetés összegének nyilvántartásával mindenben eleget tett Alk. tv. 6. §-ában foglalt előírásoknak. A készletnyilvántartó lap adatai a munkaidő-nyilvántartás követelményeinek megfeleltek, a munkavállalók napi rendes munkaidejének nyilvántartására való kötelezés pedig a heti egyszeri nyitva tartás miatt nem volt értelmezhető.

A másodfokú hatóságként eljáró OMMF Elnöke a 602-2/2010/5010. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot azzal az indoklással, hogy a standlap rendeltetése az árukészlet mennyiségének rögzítése, az áru átvételének, illetve átadásának idejére vonatkozó, abban feltüntetett időpontot igazolta, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott az ott írtakra, mint a munkaidő kezdő és befejező időpontjára.

A jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a felperes annak az elsőfokú határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az Mt. 140/A. § (1) bekezdésének a) pontja nem tartalmaz a munkaidő-nyilvántartásra vonatkozó alaki, formai kötöttséget, ezért a készletnyilvántartó lapon szereplő időadatokon túl, azonos tartalmú, további munkaidő-nyilvántartás vezetése nem volt indokolt.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetének helyt adó 2.M.303/2010/2. számú ítéletében a Legfelsőbb Bíróság EBH 2007.1634. számú eseti döntésére utalva kifejtette, hogy a készletnyilvántartó lap a munkaidő kezdő és befejező időpontjának feltüntetésével, a munkavállalók aláírásával a munkaidő-nyilvántartásra előírt jogszabályi követelményeket kielégítette,

mivel abból - a heti egyszeri nyitvatartásra is figyelemmel - megállapítható volt a munkaidő hossza, és a napszak, amikor a munkavégzésre sor került.

A munkaügyi bíróság jogerős ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes annak hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Hivatkozása szerint a készletnyilvántartó lap rendeltetésénél fogva a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 11. § (10) bekezdése szerinti adatokat tartalmaz. Az ellenőrzés napjára vonatkozó készletnyilvántartó lapon feltüntetettektől a munkavállalók munkaideje eltért, ezért a standlap tartalmát nem lehetett elfogadni egyúttal a munkaidőre vonatkozó nyilvántartásként is.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

A Pp. 339/A. §-a értelmében a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

Az alkalmi munkavállalás a munkaviszony speciális, az általános szabályoktól eltérést engedő lehetőség, amely a munkáltató számára jelentős könnyítéseket nyújt. Az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatás sajátos szabályait külön törvény határozza meg. E törvény 11. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az alkalmi foglalkoztatás esetén az Mt. szabályai közül melyeket kell, illetve melyeket nem lehet alkalmazni. A munkáltatót terhelő nyilvántartási kötelezettség ezért az Alk. tv. 6. §-ában foglaltakon túl, a törvény 11. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiterjed a munkavállalók munkaidejére, az Mt. 140/A. § (1) bekezdése a) pontjában írt rendelkezések szerint.

Ezzel összefüggésben helytállóan hivatkozott a munkaügyi bíróság arra, hogy a nyilvántartás formáját és tartalmát a jogszabály nem rögzíti, vagyis annak - egyéb felhasználásától vagy elnevezésétől függetlenül - megfelel minden olyan okirat, amelyből kétséget kizáróan megállapítható a munkavállaló munkába lépésének és a munka befejezésének tényleges időpontja. A nyilvántartásnak olyannak kell lennie, hogy a munkavégzés, illetve a pihenőidő pontos tartamára megfelelő eligazítást nyújtson (EBH2007.1634.) A perben ezért a munkaügyi bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a

standlapon feltüntetett adatok alkalmasak voltak-e a hivatkozott törvényi előírás követelményeinek kielégítésére.

A helyszíni ellenőrzés alkalmával 2009. szeptember 12-én, a felperes beltagja jelenlétében felvett, és általa aláírt 123356 számú jegyzőkönyv, valamint a 289882. számú Antal Éva tanúvallomását rögzítő jegyzőkönyv szerint a munkavállaló munkaideje 2009. szeptember 11-én 18 órakor kezdődött, és 2009. szeptember 12-én 03.30-ig tartott. A munka megkezdése és befejezése tehát eltért az árukészlet 2009. szeptember 11-én 20 órakor történt átvételétől, valamint a bevétel elszámolásának alapját képező standolás 2009. szeptember 12-én feljegyzett, 03 óra 15 perces időpontjától. Ebből következően az alperes felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a készletnyilvántartó lap adatai az Mt. 140/A. § (1) bekezdés a) pontjában előírt munkaidő-nyilvántartásként nem voltak elfogadhatók.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben a bíróság azt vizsgálja, hogy a közigazgatási határozat érdemben megfelel-e a jogszabályoknak. A munkaügyi bíróság a kellően feltárt tényállás alapján meghozott és jogszabályba nem ütköző közigazgatási határozatokat helyezett hatályon kívül, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes köteles az alperes elsőfokú perköltségét és a felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az elsőfokú eljárás és a felülvizsgálati eljárás illetékét megfizetni [Pp. 78. § (1), Itv. 59. § (1) bekezdés, 43. § (3) bekezdés, 50. § (1) bekezdés].

Budapest, 2011. október 19.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. tanács elnöke, előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő